

Anem a treballar seriosament, probablement amb molt més diners, amb un 16% més de pressupost que teníem en el Servof l'any anterior. *(Remors)*

Anirem treballant-ho.
(Rient) Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.
Per a formular la pregunta al president del Consell té la paraula el síndic del Grup Compromís, el síndic Fran Ferri, per un temps màxim de cinc minuts.
Quan vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.
Molt honorable, president.
Fa uns dies es van convocar eleccions, van dissoldre el Congrés dels Diputats, el Senat, i es va donar per acabada la legislatura.
Acaben quatre anys de Mariano Rajoy com a president d'un govern espanyol que hem patit tots i cadascun dels valencians i valencianes, hem patit igual que la resta de ciutadans de l'estat; un govern sense ànima que aplicava mesures injustes contra la majoria; un govern que ha aprofundit fins a l'extenuació en les retallades socials iniciades en 2010; un govern que ha pujat els impostos que paguem tots i totes mentre impulsava una indecent amnistia fiscal per als defraudadors; un govern que ha imposat una llei educativa que acaba amb l'escola pública; un govern que ha exclòs del dret a la sanitat milers i milers de persones; un govern que ha retallat en autonomia local; un govern que ha intentat silenciar les protestes amb una llei mordassa que no es pròpia d'un país avançat com és el nostre; un govern que ha degradat els drets laborals accentuant encara més la misèria; un govern que ha buscat tapar la corrupció amb frases com la de «Luis, se fuerte»; un govern que ha permès centenars de desnonaments i que ha agreujat la desigualtat; un govern que ha atacat les energies renovables i les noves formes de regeneració distribuïda; un govern, en definitiva, que ens ha condemnat a viure en una societat més empobrida, més injusta, més desigual.

Tots els ciutadans i ciutadanes de l'estat hem patit estes mesures del govern central però els valencians i valencianes hem patit doblement: hem patit les accions —que he dit abans— del govern central però també hem patit la seua inacció, la inacció del govern davant un finançament injust que pesa como una llosa sobre les nostres esquenes, els nostres projectes i el nostre futur. Ho recordem: un sistema de finançament que va caducar el 2014 i que no s'ha renegociat per la desídia del govern i del senyor Rajoy.

Els valencians també hem patit el menyspreu d'un govern que en els seus pressupostos reiteradament ha determinat unes inversions ridícules per al nostre territori. ¿On està el corredor mediterrani? ¿On està la modernització de les rodalies d'Alacant? ¿O la línia Vinaròs-Castelló? ¿On està el Gandia-Dénia? ¿O les comunicacions d'interior? ¿On està el tren per la costa?

Hem patit la discriminació de rebre menys inversions, menys transferències i menys diners, en definitiva, que la mitjana estatal, quan som més pobres que la resta.

Hem patit un governant com Rajoy que diu coses com, «más importante que el modelo de financiación es que la economía funcione». Alguns quasi que preferim que el senyor Rajoy parles de *vasos y platos* que de coses tan serioses com d'economia. *(Soroll de papers)*

Sembla que ningú li ha explicat al senyor Rajoy que precisament volem les inversions per a això, per a invertir en la nostra economia, perquè la nostra economia funcione, per a invertir en investigació i innovació, desenvolupament, en un pla de reindustrialització, en fomentar l'eficiència energètica, en potenciar la mobilitat sostenible, en introduir una nova generació de polítiques actives d'ocupació i refundar el Servof, en impulsar el sector de l'atenció i la qualitat de vida, en donar suport a la presència internacional de les empreses valencianes, en fomentar el cooperativisme, en turisme sostenible.

En definitiva, volem eixe finançament just també per a invertir en tots aquells sectors i instruments perquè l'economia funcione —com diu ell—; però, sobretot, perquè li funcione a la gent i no als quatre de sempre.

I davant eixe maltractament des d'estes Corts hem treballat consensos fonamentals.

Però, ¿què ha passat amb la reforma de l'Estatut, esta que vam anar a Madrid que fa quatre dies s'ha presentat? S'ha bloquejat en el Senat amb els vots del Partit Popular.

¿Què ha passat amb el consens sobre el finançament? Que no ha trobat receptor i ens han donat cita quan el govern està en funcions.

Senyor president, ¿què vol que li diga? El pròxim 2 de novembre vostè serà rebut per Mariano Rajoy, un president amortitzat, un president que no ha tingut ni el valor, ni l'empatia, ni la capacitat de donar resposta als problemes, a les nostres peticions, als problemes dels valencians i les valencianes, que són peticions de sentit comú, un president que, per cert, va obtindre ací molts vots, però resulta que per a alguns els valencians no són ciutadans, són vots; vots que s'emporten a Madrid i durant quatre anys s'obliden de nosaltres.

Si l'entrevista haguera sigut quan tocava jo li havera fet ací una sèrie de peticions que vostè podia haver-li fet al senyor Rajoy; per exemple, posar en marxa la revisió del sistema de finançament, garantir un fons provisional per a serveis bàsics, saldar el deute històric, desbloquejar la reforma de l'estatut, però res d'això és possible ja.

Senyor Puig, no li preguntaré sobre què parlarà vostè amb el senyor Rajoy, amb un president que —com ja he dit— està acabat i amortitzat, li preguntaré: ¿quina valoració fa del tracte del govern central cap als valencians i valencianes en la legislatura de Mariano Rajoy? *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.
Senyor president del Consell per a respondre a la pregunta formulada.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.
Moltes gràcies, senyor Ferri.
Discriminació i deslleialtat, eixe és el titular del govern Rajoy respecte als valencians.

Vostè ha descrit perfectament el que ha passat amb l'infrafinançament i el que ha passat en una altra qüestió fonamental que és la infra-inversió. Són dos qüestions que este Govern d'Espanya haguera hagut, almenys, d'atendre amb la dignitat que correspon als valencians i no ha estat així.

El mateix ministeri d'hisenda reconeix, ¡i això és el que és més greu per a nosaltres!, és que el ministeri d'hisenda reconeix clarament l'infrafinançament, el xifra, el senyor Àngel de la Fuente, que és expert, l'ha xifrat ara darrerament en 1.400 milions d'euros a l'any. Nosaltres pensem que és més. Però, en qualsevol cas, ¿què es fa?, si el problema és que una vegada es reconeix no es fa res.

I és evident que, a més, s'ha incomplert la llei. Esta gent que tantes vegades es posen ahí molt alterats per la qüestió del compliment, incompliment de la llei, ¿és que la LOFCA s'està incomplint!, ¿i és una llei orgànica! I ¿què passa? No passa res. I ahí la llei ja no és tan important. Bé.

Efectivament, tenim un problema d'infrafinançament que el Govern d'Espanya no ha atés i, per tant, és un element fonamental, però després també està –com vosté comentava– la infrafinançació. Perquè, mireu, no es pot dir allò que ha dit durant este temps el senyor Rajoy, «primer, eixim de la crisi, i, després, ja parlem», ¡no, no!, és que, clar, mentrestant estàvem en la crisi s'estava invertint a Espanya. I ¿per què a la Comunitat Valenciana s'invertia menys del que pertocava si estàvem dotze punts menys de renda *per capita*, si teníem més atur que la mitjana nacional? ¿Per què ací no s'invertia allò que corresponia?

Això és el que ha de contestar el senyor Rajoy perquè, efectivament, la Comunitat Valenciana ha sigut molt rendible en termes electorals per al senyor Rajoy i a canvi no ha donat res. I més enllà de les eleccions estan les persones, i més enllà de les eleccions estan la lleialtat.

I eixe és un element fonamental en el que, efectivament, hem d'aprofundir. Perquè, efectivament, no només han deixat de pagar inversions fonamentals, no només hem vist com, per exemple, ací, a València, ¿no?, el transport metropolità ací no tenia finançament quan el tenia Madrid, o el té Barcelona, o el té Sevilla. Hem vist com el que se subvenciona, el que s'incorpora als pressupostos en cultura, que és pràcticament res, en relació a altres llocs. Això ho hem vist i ho hem parlat moltes vegades.

Però, mireu, jo crec que n'hi ha cosa que afecta especialment la dignitat d'esta cambra i la dignitat dels valencians, i és la deslleialtat del Govern d'Espanya permanentment amb la Comunitat Valenciana, una deslleialtat (*aplaudiments*) que no ve d'ara, una deslleialtat que no és només no rebent el president dels valencians, que jo, ja sap, ja els ho he dit, jo personal, cap interès; ara, com a president dels valencians, efectivament, necessitàvem poder *interlocutar* amb el govern perquè això és la lleialtat institucional, perquè d'ahí vénen molts dels problemes de desafecció que n'hi ha en estos moments, perquè cal parlar i cal dialogar i, efectivament, cal dialogar amb tots, fins i tot amb els que no pensen com tu, ¡clar!, és que ¡faltaria més!, si sols parles amb els que estan d'acord amb tu, bé... en algun cas seria difícil parlar amb molts.

Però, bé, la realitat és que la lleialtat és el que és fonamental en el funcionament de les institucions. I no només ha estat este cas, és que durant mesos i mesos van estar els empresaris valencians sense ser rebuts pel senyor Montoro. ¿Quines coses tan importants hauria de fer Montoro de no rebre els representants empresarials d'esta comunitat? Però és que ara mateix, ara mateix, molts dels consellers que estan ací no poden ser rebuts pels ministres i es rep l'oposició. I això és deslleialtat institucional (*aplaudiments*), deslleialtat institucional. Això és així, eixa és la realitat.

Per tant, nosaltres el que pensem és que, efectivament, este ha sigut un govern negatiu, profundament negatiu no només per als valencians, jo crec que ha sigut molt negatiu per als espanyols, ha sigut un govern que quan acaba el seu mandat tots els grans problemes d'este país estan pitjor que estaven perquè, mireu, tot allò que ha anat millor en l'economia és precisament en coses que no tenien a vore realment en el que és l'acció de govern; com he dit abans, en el preu del petroli i en el Banc Central Europeu. I el Banc Central Europeu, si haguera adoptat les mesures que ha adoptat ara, quan tocava, que era al 2010, a Espanya, als treballadors i als ciutadans de tota Europa els haguera anat molt millor.

Per tant, el resultat, si açò fóra un examen, els valencians no podem, sincerament i objectivament, més que suspendre el govern Rajoy. Rajoy ha estat un problema per a esta comunitat i esperem que deixe de ser-ho ben prompte.

Gràcies. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president de La Generalitat.

A continuació, per a formular la pregunta, en nom del Grup Ciudadanos, té la paraula la seua síndica, senyora Carolina Punset, per un temps màxim de cinc minuts.

La senyora Punset Bannel:

Yo quiero salir de un debate en el que ustedes están muy cómodos, presidente. Un debate en el que estamos Rajoy *versus* Puig, Puig *versus* Rajoy, lo que usted llama el debate ideológico, ¿verdad?, que es en el que entra de lleno el PP y que es el debate del «quitate tú que me pongo yo», y del «y tú más», y de «que mal lo ha hecho Rajoy» y el otro de «que mal lo ha hecho Zapatero».

Me gustaría que estas preguntas de vez en cuando también sirvieran para hablar de cosas concretas, de cosas concretas realmente útiles para la Comunidad Valenciana.

Y, en ese sentido, yo creo que lo que hay que destacar es, no solo que tenemos paro, como dice el PP, sino que es que tenemos un paro estructural que duplica la media europea, pero no de ahora, es que incluso en los periodos del *boom* del ladrillo, cuando menos paro teníamos, seguíamos duplicando la media europea.

Y sabemos que, evidentemente, ese paro estructural que duplica la media europea está vinculado a un modelo económico basado fundamentalmente en la precariedad laboral, en la falta de formación y en la falta de productividad, que es un modelo que los dos grandes partidos nunca han apostado por cambiar, entre otras cosas porque se han conformado con un modelo productivo que dependía excesivamente de la construcción y muy poco de la innovación y del conocimiento, que es de lo que debería haber dependido nuestro modelo productivo si hubiésemos querido salir de ese fango en el que hemos estado.

Por tanto, como sabemos que existe una relación causa-efecto, una relación directa entre ese modelo productivo y ese paro estructural, si queremos salir del hoyo en algún momento y que la Comunidad Valenciana pueda crear empleo en algo más que en hostelería y en construcción, nosotros lo que decimos es que evidentemente, algo obvio, que es que hay que cambiar ese modelo económico y hay que ir hacia más productividad; más formación y conocimiento, es decir, invertir en educación, y más innovación y desarrollo, es decir, invertir en I+D.

Y ahí los datos son demoledores. A nivel nacional, son demoledores, decía, porque invertimos un 1,2% del PIB, cuando la media europea es más de un 2% –es el doble– que la media nacional, pero es que es la media. Muchos países de nuestro entorno, incluso, evidentemente, invierten el triple, pero es que en la Comunidad Valenciana ni siquiera llegamos a la media nacional, estamos en el 1% pelado.

Y, por eso, y porque me consta que usted en campaña es consciente de este problema y habló muchas veces de la necesidad de invertir más en I+D, mi pregunta es: ¿se va a invertir más en los próximos presupuestos en I+D o, al menos, se van a tomar medidas para que lo que se invierte, que se invierte mal, sea más productivo?

Muchas gracias. (*Applaudiments*)